

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5449/2021
19.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1739/20 од 26.05.2021. године, у седници од 19.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1739/20 од 26.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2669/19 од 23.09.2020. године, ставом првим изреке укинута су платни налози тог суда Пл 890/2019 од 24.10.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну бр. 316/2019 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара, и Пл 913/19 од 04.11.2019. године за износ главног дуга од 6.000,00 динара по рачуну 289/19 од 08.05.2019. године, са законском затезном каматом почев од 17.05.2019. године до исплате и за трошкове износ од 7.900,00 динара, и тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1739/20 од 26.05.2021. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке и тужилац обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 48.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену одредаба чл. 32. и 33. Закона о привредним друштвима, као и одговарајућих одредаба Закона о облигационим односима, Закона о адвокатури и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, као и на различита решења о извршењу између истих странака, и на првостепене судске одлуке које се односе на исте парничне странке. Међутим, по оцени Врховног касационог суда, нема потребе за уједначавањем судске праксе, јер основаност тужбеног захтева зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају. Ревизијом се указује и на битне повреде одредаба парничног поступка, због којих се посебна ревизија не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 23.10.2019. године, а вредност предмета спора је 12.000,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић